

**Angående förfrågan från Trafikkontoret;
Sammanställning om kulturlandskapet och placeringen
av den nya Akallalänken.**

I samband med framdragning av Förbifart Stockholm, delen mellan Hästa gård och Hjulsta trafikplats, vilken delvis är planerad att gå i tunnel, föreslogs Akallalänken flyttas till en plats öster om dess nuvarande läge. Det föreslagna läget innebar ett intrång i Igelbäckens kulturresevat, inom ett område som vid inventering har bedömts som ett av resevatets mest välbevarade. Spåren i kulturlandskapet med det gamla odlingslandskapet går där att avläsa ned i förhistorisk tid och ett stort antal fornlämningar finns bevarade, de äldsta är från bronsålder. (se bl. a. Tollin, C., 2003. *Fornlämningar och andra historiska betydelsebärare på Järvafältet*. Otryckt rapport, 2003. RAÄ dnr 321-4349-2004 och Hermodsson, Ö., *Fornlämningsmiljöer vid Järva friområde. Inventering och utvärdering*. Kulturmiljövård Mälardalen, Rapport 2008:50. Västerås).

I den delen där Akallalänken föreslogs ligga fanns en fornlämning (Raä nr Stockholm 250). Fornlämningen var tidigare okänd och påträffades vid en inventering (se Hermodsson, Ö. Rapport 2008:50. Västerås). Efter en arkeologisk utredning (Länsstyrelsens beslut dnr: 431-23572-2011) bedömdes den så värdefull att den dåvarande placeringen av Akallalänken avstyrktes. Akallalänken föreslogs då placeras ytterligare längre mot öster, vilket efter en förundersökning i avgränsande syfte (Lst beslut nr: 3.4.2-2555-2013) kunde accepteras av Länsstyrelsen. Denna placering gränsar dock på båda sidor till värdefulla fornlämningar som båda ligger förhöjda i landskapet på impediment. På den västra sidan finns den ovan beskrivna fornlämningen Raä Stockholm 250 och på den andra sidan finns ett antal fornlämningar inom en begränsad yta (se Raä Stockholm 248, 249, 253, 265, 270, 749, 750, 758 och Raä Spånga 103:1, 103:2, 267). Vägens utrymme har därför begränsats till ett minimum för att minska skadorna i kulturlandskapet. Denna dragning har vid ett antal tillfällen detaljgranskats i fält för att kunna bevara både fornlämningar och växtlighet som ingår i det välbevarade kulturlandskapet.